

όμοιώς Ἀρείῳ περὶ θεοῦ ἐδόξαζον. 5 Ἐλλαγά τοιούτοις παρὰ ἀλλήλων ἀναινόμενοι, ὑποκρίνεσθαι σφᾶς παρὰ γνώμην καὶ συμφωνεῖν ὑπέμενον ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἔχθρας, ἕκαστοι προσδοκῶντες ῥᾳδίως κρατήσειν ὅντας ἐβούλοντο. Τῷ δὲ χρόνῳ, ὡς εἰκός, ἐκ τῶν περὶ ταῦτα διαλέξεων ἔξιν λαβόντες τῶν Ἀρείου δογμάτων ὄμοιώς περὶ θεοῦ ἐδόξαζον. Ἐντεῦθέν τε πάλιν εἰς τὴν προτέραν ταραχὴν ἐπανῆλθε τὰ κατὰ τὸν Ἀρείον, καὶ λαοὶ καὶ κλῆροι τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀπεσχίζοντο κοινωνίας.

6 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ἀλλαις πόλεσιν καὶ μάλιστα παρὰ Βιθυνοῖς καὶ Ἑλλησποντίοις καὶ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει 78 αὗθις ἀνερριπίζετο τὰ περὶ | τῶν Ἀρείου δογμάτων. Ἀμέλει τοι λέγεται ὡς Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας ἐπίσκοπος καὶ Θεόγνιος ὁ Νικαίας παραπείσαντες τὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπιτραπέντα φυλάττειν τὴν γραφὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου ἀπήλειψαν τὰς ἑαυτῶν ὑπογραφὰς καὶ εἰς τὸ φανερὸν ἐπεχείρουν διδάσκειν μὴ χρῆναι ὄμοούσιον εἶναι τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν δοξάζειν. 7 Περὶ δὲ τούτου ἐγκαλούμενον Εὐσέβιον ὅδε ἀντικρυσ πρὸς βασιλέα παρρησιάσασθαι καὶ εἰπεῖν ἐπιδείξαντά τι ὃν ἡμφίεστο ὡς· « Εἰ τοῦτο τὸ ἴματιον ἐμοῦ θεωμένου διαιρεθείη, οὕποτε ἀν φαίην τῆς αὐτῆς οὐσίας ἐκάτερον. » Ἐπὶ τούτοις δὲ χαλεπῶς ἀγαν ἔφερεν ὁ βασιλεὺς οἰόμενος γὰρ μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πεπαῦσθαι τὰς τοιαύτας ζητήσεις, παρ' ἐλπίδας αὗθις ἀνακινουμένας ἐώρα. 8 Οὐχ ἥκιστα δὲ αὐτὸν ἐλύπησεν Εὐσέβιος καὶ Θεόγνιος Ἀλεξανδρεῦσί τισι κοινωνήσαντες, οὓς εἰς μεταμέλειαν ἦ σύνοδος